

KORKEIMMAN HALLINTO-OIKEUDEN PÄÄTÖS

Antopäivä 25.3.2011 1 (11)
Taltionumero 832
Diaarinumero 1017/3/10

Asia Vammaispalvelua koskeva asia

Valittaja A

Päätös, jota valitus koskee

Vaasan hallinto-oikeus 15.2.2010 nro 10/0091/2

Asian aikaisempi käsittely

X:n kaupungin sosiaali- ja terveyslautakunnan alainen viranhaltija on 18.5.2009 tekemällään päätöksellä hylännyt A:n hakemuksen saada vammaispalvelulain ja -asetuksen mukainen palveluasuminen kotiin. A:n avuntarve ei hänen vammastaan huolimatta ole niin jatkuvaluonteista ja runsasta, että palveluasumisen saamisen perusteet olisivat täyttyneet.

X:n kaupungin sosiaali- ja terveyslautakunta on 16.6.2009 tekemällään päätöksellä pysyttänyt viranhaltijan päätöksen.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Vaasan hallinto-oikeus on valituksenalaisella päätöksellään hylännyt valituksen.

Hallinto-oikeus on perustellut päätöstään seuraavasti:

Vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain 8 §:n 2 momentin mukaan kunnan on järjestettävä vaikeavammaiselle henkilölle palveluasuminen, jos henkilö vammansa tai sairautensa johdosta välttämättä tarvitsee palvelua suoriutuakseen tavanomaisista elämäntoiminnoista. Erityistä velvollisuutta palveluasumisen

järjestämiseen ei kunnalla ole, jos henkilö on jatkuvan laitoshoidon tarpeessa. (22.12.2006/1267)

Vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun asetuksen 10 §:n 1 momentin mukaan palveluasumiseen kuuluvat asunto sekä asumiseen liittyvät palvelut, jotka ovat välttämättömiä asukkaalle jokapäiväiselle suoriutumiseksi. Pykälän 2 momentin mukana edellä 1 momentissa tarkoitettuja palveluja voivat olla avustaminen asumiseen liittyvissä toiminnoissa kuten liikkumisessa, pukeutumisessa, henkilökohtaisessa hygieniassa, ruokataloudessa ja asunnon siivouksessa sekä ne palvelut, joita tarvitaan asukkaalle terveyden, kuntoutuksen ja viihtyvyyden edistämiseksi.

Saman asetuksen 11 §:n mukaan palveluasumista järjestettäessä vaikeavammaisena pidetään henkilöä, joka vammansa tai sairautensa vuoksi tarvitsee toisen henkilön apua päivittäisistä toiminnoista suoriutumiseksi jatkuvaluonteisesti, vuorokauden eri aikoina tai muutoin erityisen runsaasti ja joka ei ole jatkuvan laitoshuollon tarpeessa.

Asiakirjoista saadun selvityksen mukaan A:n saatua 23.12.2006 sydänpysähdyksen ja sen seurauksena hypoksis-iskeemisen aivovaurion, hänelle on kehittynyt vaikea-asteinen neuropsykologinen oirekuva, johon liittyy sekä fyysisiä toiminnan häiriöitä että kognitiivisessa toiminnassa merkittävää tason laskua. A liikkuu pyörätuolilla. Hän pystyy siirtymään omatoimisesti sängystä pyörätuoliin ja siitä takaisin sänkyyn. A:n toinen käsi ei toimi ja muutenkin käsien toiminta on hidasta ja jähmeää. Hän pystyy hoitamaan wc-käynnit omatoimisesti. A tarvitsee apua osittain itsensä pukemiseen, pesuihin, ruuan valmistukseen, lääkehoitoon, kodin hoitamiseen sekä kaikkeen asiointiin. A:lla on myös muistiongelman, minkä vuoksi hän tarvitsee arjen toimintoihin kehottelua, varmistamista, ohjausta, neuvomista ja valvomista päivittäisissä toiminnoissaan ja niiden sujumisessa. A:lla on puheen tuottamisessa vaikeuksia. Tämän lisäksi hänelle on kehittynyt ajanoloon vapinaa ja väsymystä. A:n jokapäiväisen elämän selviytyminen on järjestetty siten, että hänellä käy avustaja neljä tuntia vuorokaudessa, joka jaksetaan siten, että hoitaja on kolme tuntia aamupäivällä ja tunnin illalla.

A tarvitsee toisen henkilön apua päivittäisistä toiminnoista suoriutumiseksi. Kun otetaan huomioon A:n jäljellä oleva toimintakyky, hänen avun tarvettaan ei kuitenkaan vielä voida pitää siten jatkuvaluonteisena tai erityisen runsaana kuin vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun asetuksen 11 §:ssä tarkoitetaan. Päättökseen muuttamiseen ei näin ollen ole syytä.

Hallinto-oikeuden soveltamat oikeusohjeet

Laki vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista 8 § 2 momentti (1267/2006) ja 10 §

Asetus vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista 10 ja 11 § (759/1987)

Hallintolainkäyttölaki 74 § 1 momentti

Käsittely korkeimmassa hallinto-oikeudessa

A on valituksessaan vaatinut, että hallinto-oikeuden päätös kumotaan. A:n hakemus on hyväksyttävä ja hänelle on järjestettävä vammaispalvelulain mukainen palveluasuminen kotiin. Lisäksi A on vaatinut, että X:n kaupunki velvoitetaan korvaamaan hänen oikeudenkäyntikulunsa hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa laillisine korkoineen. Ottaen huomioon asiassa aiemmin lausuttu on selvää, että A on vammaispalveluasetuksen 11 §:ssä tarkoitettu vaikeavammainen ja hänen avuntarpeensa on erityisen runsasta ja jatkuvaa. A tarvitsee toisen henkilön apua kaikissa henkilökohtaisissa toiminnoissa.

X:n kaupungin sosiaali- ja terveyslautakunta on selityksessään lausunut, ettei A:n avun tarvetta pidetä niin jatkuvaluonteisena ja runsaana, että vammaispalvelulain mukaiset palveluasumisen kriteerit täyttyisivät. Palveluasumista ei ratkaise vamman haitta-aste vaan todellinen selviytymisen arjen toiminnoista kotioloissa. A selviää kahdella päivittäisellä koti-apukäynnillä.

A on vastaselityksessään todennut, että sosiaali- ja terveyslautakunta on jättänyt huomioimatta hänen toimintakyvystään annetut lääkärinlausunnot, joiden mukaan A:n avuntarvetta on pidettävä jatkuvaluontoisena tai erityisen runsaana. X:n kaupunki on 9.10.2009 ja 29.3.2010 tekemillään päätöksillä myöntänyt A:lle vammaispalvelulain mukaista henkilökohtaista apua. Nämä päätökset osoittavat, että A:n toimintakyky ja kyky selviytyä päivittäisistä toiminnoista on ollut heikentynyt koko valitusprosessin ajan palveluasumiseen oikeuttavassa määrin. Valituksen kohteena oleva päätös on ristiriidassa näiden päätösten kanssa.

A on vielä toimittanut lisäselvitystä.

Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisu

1. Korkein hallinto-oikeus on tutkinut asian. Valitus hylätään. Vaasan hallinto-oikeuden päätöksen lopputulosta ei muuteta.
2. A:n oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskeva vaatimus hylätään.

Perustelut

1. Pääasiaratkaisu

1.1 Asian kohde

Esillä olevassa asiassa on A:n valituksesta ratkaistava, onko hänellä oikeus saada vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain (380/1987, jäljempänä vammaispalvelulaki) 8 §:n 2 momentin (1267/2006) ja vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun asetuksen (759/1987, jäljempänä vammaispalveluasetus) 11 §:n mukainen palveluasuminen kotiin.

1.2 Sovellettavat oikeusohjeet ja niiden perusteluja

Vammaispalvelulain 8 §:n 2 momentin (1267/2006) mukaan kunnan on järjestettävä vaikeavammaiselle henkilölle kohtuulliset kuljetuspalvelut niihin liittyvine saattajapalveluineen, tulkkipalvelut, päivätoimintaa, sekä palveluasuminen, jos henkilö vammansa tai sairautensa johdosta välttämättä tarvitsee palvelua suoriutuakseen tavanomaisista elämän toiminnoista. Erityistä velvollisuutta palveluasumisen järjestämiseen ei kunnalla ole, jos henkilö on jatkuvan laitoshoidon tarpeessa. Lailla 1267/2006 vammaispalvelulain 8 §:n 2 momenttiin tehdyt muutokset koskivat tulkkipalveluita ja päivätoimintaa eikä mainitulla lailla muutettu palveluasumista koskevaa sääntelyä, vaan palveluasumista koskevilta osin sääntely säilyi samanlaisena kuin alkuperäisessä vammaispalvelulain 8 §:n 2 momentissa.

Vammaispalvelulakia koskevan alkuperäisen hallituksen esityksen (HE 219/1986 vp) lain 8 §:ää koskevissa yksityiskohtaisissa perusteluissa (s. 12) on todettu, että vaikeavammaisuudesta ei ole katsottu tarkoituksenmukaiseksi säätää laissa, koska kunkin palvelumuodon osalta on syytä määritellä erikseen se, keille näitä palveluja tulisi järjestää. Hallituksen esityksen mukaan (s. 13) palveluasumista järjestettäisiin asetuksella

tarkemmin säädettävin perustein sellaiselle vaikeavammaiselle henkilölle, joka tarvitsee runsaasti jokapäiväistä toisen henkilön apua päivittäisistä toiminnoista suoriutumisessa.

Vammaispalveluasetuksen 10 §:n 1 momentin mukaan palveluasumiseen kuuluvat asunto sekä asumiseen liittyvät palvelut, jotka ovat välttämättömiä asukkaan jokapäiväiselle suoriutumiselle. Pykälän 2 momentin mukaan 1 momentissa tarkoitettuja palveluja voivat olla avustaminen asumiseen liittyvissä toiminnoissa kuten liikkumisessa, pukeutumisessa, henkilökohtaisessa hygieniassa, ruokataloudessa ja asunnon siivouksessa sekä ne palvelut, joita tarvitaan asukkaan terveyden, kuntoutuksen ja viihtyvyyden edistämiseksi.

Vammaispalveluasetuksen 11 §:n mukaan palveluasumista järjestettäessä vaikeavammaisena pidetään henkilöä, joka vammansa tai sairautensa vuoksi tarvitsee toisen henkilön apua päivittäisistä toiminnoistaan suoriutumisessa jatkuvaluonteisesti, vuorokauden eri aikoina tai muutoin erityisen runsaasti ja joka ei ole jatkuvan laitoshuollon tarpeessa.

X:n kaupungin sosiaali- ja terveyslautakunnan alaisen viranhaltijan 18.5.2009 tekemän, esillä olevassa asiassa riidanalaisen päätöksen jälkeen 1.9.2009 voimaan tulleella lailla 981/2008 lisättiin vammaispalvelulakiin uudet 8 c § ja 8 d §, jotka koskevat henkilökohtaista apua ja sen järjestämistapoja. Mainitun 8 c §:n 3 momentin mukaan henkilökohtaista apua järjestettäessä vaikeavammaisena pidetään henkilöä, joka tarvitsee pitkäaikaisen tai etenevän vamman tai sairauden johdosta välttämättä ja toistuvasti toisen henkilön apua suoriutuakseen 1 momentissa tarkoitettuista toiminnoista eikä avun tarve johdu pääasiassa ikääntymiseen liittyvistä sairauksista ja toimintarajoitteista. Pykälän 4 momentin mukaan henkilökohtaista apua on järjestettävä päivittäisiä toimia, työtä ja opiskelua varten siinä laajuudessa kuin vaikeavammaisen henkilö sitä välttämättä tarvitsee.

Viimeksi mainitun vammaispalvelulain muuttamista koskevan hallituksen esityksen (HE 166/2008 vp) yleisperusteluissa (s. 7) on todettu, että vaikeavammaisuus on määritelty vammaispalvelulaissa tai asetuksessa erikseen suhteessa kuhunkin palveluun tai tukitoimeen. Vammaispalvelulain henkilökohtaista apua koskevan 8 c §:n 3 momentin yksityiskohtaisten perustelujen mukaan henkilö olisi henkilökohtaisen avun suhteen vaikeavammaisen, jos hän pitkäaikaisen tai etenevän vamman tai sairauden johdosta välttämättä tarvitsee toisen henkilön apua 1 momentissa mainituista toimista suoriutumiseen.

1.3 Tosiseikat

Asiakirjoista saadun selvityksen mukaan A:n saatua 23.12.2006 sydän-pysähdyksen ja sen seurauksena hypoksis-iskeemisen aivovaurion hänelle on kehittynyt vaikea-asteinen neuropsykologinen oirekuva, johon liittyy sekä fyysisiä toiminnan häiriöitä että kognitiivisessa toiminnassa merkittävää tason laskua. A liikkuu pyörätuolilla. Hän pystyy siirtymään omatoimisesti sängystä pyörätuoliin ja siitä takaisin sänkyyn. A:n toinen käsi ei toimi ja muutenkin käsien toiminta on hidasta ja jähmeää. Hän pystyy hoitamaan wc-käynnit omatoimisesti. A tarvitsee apua osittain itsensä pukemiseen, pesuihin, ruuan valmistukseen, lääkehuoltoon, kodin hoitamiseen sekä kaikkeen asiointiin. Sairauden jälkitilana A:lla on myös muistin heikentyneisyys sekä huimaus- ja tasapainovaikeuksia, minkä vuoksi hän tarvitsee arjen toimintoihin kehottelua, varmistamista, ohjausta, neuvomista ja valvontaa päivittäisissä toiminnoissaan ja niiden sujumisessa. A:lla on puheen tuottamisessa vaikeuksia. Tämän lisäksi hänelle on kehittynyt vapinaa ja väsymystä. A:n jokapäiväisen elämän selviytyminen on järjestetty siten, että hänellä käy avustaja neljä tuntia vuorokaudessa, joka jaksotetaan siten, että hoitaja on kolme tuntia aamupäivällä ja tunnin illalla.

X:n kaupungin sosiaali- ja terveyslautakunnan alainen viranhaltija on nyt riidanalaisen päätöksen tekemisen jälkeen tekemillään päätöksillä 5.10.2010 ajalle 1.9. - 31.12.2009 ja 29.3.2010 ajalle 1.4. - 31.5.2010 myöntänyt A:lle vammaispalvelulain 8 §:n ja 8 c §:n nojalla henkilökohtaisen avun päivittäisiin toimiin. A saa mainittujen päätösten nojalla henkilökohtaista apua yhteensä neljä tuntia päivässä sekä harrastustoimintaan ja sosiaalisen vuorovaikutuksen ylläpitämiseen 10 tuntia kuukaudessa. Päätösten perusteluiden mukaan A täyttää henkilökohtaisen avun kriteerit. Hänellä on vamman/sairauden johdosta pitkäaikaisesti erityisiä vaikeuksia suoriutua tavanomaisista elämän toiminnoista ja hän tarvitsee vammansa/sairautensa johdosta välttämättä ja toistuvasti toisen henkilön apua suoriutuakseen päivittäisistä toimista sekä harrastuksista ja sosiaalisen vuorovaikutuksen ylläpitämisestä. Hänellä on lisäksi voimavaroja määritellä avun sisältö ja toteutustapa.

1.4 Oikeudellinen arviointi

Vammaispalvelulakiin ei sisälly yleistä vaikeavammaisuuden määrittelyä, vaan kunkin mainitun lain 8 §:n 2 momentin mukaisen vaikeavammaiselle henkilölle tarkoitetun palvelumuodon osalta on joko mainitussa laissa tai vammaispalveluasetuksessa erikseen säädetty siitä, keille näitä

palveluja tulee järjestää. Edellä esitetysti ne henkilöt, joita pidetään palveluasumista järjestettäessä vaikeavammaisina, määritetään vammais- palveluasetuksen 11 §:ssä. Henkilökohtaiseen apuun oikeutettujen vaikeavammaisten määritelmä sisältyy puolestaan mainitun lain 8 c §:n 3 momenttiin. Nämä vaikeavammaisuuden määrittelyt eroavat toisistaan.

Siitä seikasta, että A:lle on myönnetty vammaispalvelulain mukaista henkilökohtaista apua, ei edellä lausuttuun nähden sellaisenaan johdu, että hänen osaltaan täyttyisivät vammaispalvelulain ja -asetuksen mukaiset edellytykset saada palveluasumista.

Kun otetaan huomioon esitetty selvitys A:n toiminnallisista rajoituksista ja hänen jäljellä oleva toimintakykynsä, häntä ei voida pitää palveluasumisen järjestämistä koskevilta osin vammaispalveluasetuksen 11 §:ssä tarkoitettuna vaikeavammaisena, joka vammansa tai sairautensa vuoksi tarvitsee toisen henkilön apua päivittäisistä toiminnoista suorittamisessa jatkuvaluonteisesti, vuorokauden eri aikoina tai muutoin erityisen runsaasti.

Tämän vuoksi ja kun otetaan huomioon korkeimmassa hallinto-oikeudessa esitetyt vaatimukset ja asiassa saatu selvitys, Vaasan hallinto-oikeuden päätöksen lopputuloksen muuttamiseen ei ole perusteita.

2. Oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskeva ratkaisu

Asian näin päättyessä ja kun otetaan huomioon hallintolainkäyttölain 74 §, A:lle ei ole määrättävä maksettavaksi korvausta oikeudenkäyntuluista korkeimmassa hallinto-oikeudessa.

Tätä kaikki asianomaiset noudattakoot.

Korkein hallinto-oikeus:

Kari Kuusiniemi

Matti Pellonpää

Eila Rother

Alice Guimaraes-Purokoski

Riitta-Maija Jouttimäki (t)

Asian esittelijä
esittelijäneuvos Marja-Terttu Savolainen

Asiaa ratkaistaessa on toimitettu äänestys. Äänestyslausunto ilmenee päätöksen liitteestä.

Äänestyslausunto

Eri mieltä olleen hallintoneuvos Riitta-Maija Jouttimäen äänestyslausunto, johon hallintoneuvos Eila Rother yhtyi:

”Kumoan Vaasan hallinto-oikeuden päätöksen ja X:n kaupungin sosiaali- ja terveystalokunnan päätökset ja palautan asian mainitulle lautakunnalle uudelleen käsiteltäväksi.

Perustelut

Vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain päätöksen tekohetkellä voimassa olleen 8 §:n 2 momentin (1267/2006) mukaan kunnan on järjestettävä vaikeavammaiselle henkilölle muun muassa palveluasuminen, jos henkilö vammansa tai sairautensa johdosta välttämättä tarvitsee palvelua suoriutuakseen tavanomaisista elämäntoiminnoista. Eriyistä velvollisuutta palveluasumisen järjestämiseen ei kunnalla ole, jos henkilö on jatkuvan laitoshoidon tarpeessa.

Vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun asetuksen 10 §:n 1 momentin mukaan palveluasumiseen kuuluvat asunto sekä asumiseen liittyvät palvelut, jotka ovat välttämättömiä asukkaalle jokapäiväiselle suoriutumiselle. Pykälän 2 momentin mukana edellä 1 momentissa tarkoitettuja palveluja voivat olla avustaminen asumiseen liittyvissä toiminnoissa kuten liikkumisessa, pukeutumisessa, henkilökohtaisessa hygieniassa, ruokataloudessa ja asunnon siivouksessa sekä ne palvelut, joita tarvitaan asukkaan terveyden, kuntoutuksen ja viihtyvyyden edistämiseksi.

Saman asetuksen 11 §:n mukaan palveluasumista järjestettäessä vaikeavammaisena pidetään henkilöä, joka vammansa tai sairautensa vuoksi tarvitsee toisen henkilön apua päivittäisistä toiminnoista suoriutumisessa jatkuvaluonteisesti, vuorokauden eri aikoina tai muutoin erityisen runsaasti ja joka ei ole jatkuvan laitoshuollon tarpeessa.

Asiakirjoista saadun selvityksen mukaan A:n saatua 23.12.2006 sydänpysähdyksen ja sen seurauksena hypoksis-iskeemisen aivovaurion, hänelle on kehittynyt vaikea-asteinen neuropsykologinen oirekuva, johon liittyy sekä fyysisiä toiminnan häiriöitä että kognitiivisessa toiminnassa merkittävää tason laskua. A liikkuu pyörätuolilla. Hän pystyy siirtymään omatoimisesti sängystä pyörätuoliin ja siitä takaisin sänkyyn. A:n toinen käsi ei toimi ja muutenkin

käsien toiminta on hidasta ja jähmeää. Hän pystyy hoitamaan wc-käynnit omatoimisesti. A tarvitsee apua osittain itsensä pukemiseen, pesuihin, ruuan valmistukseen, lääkehuoltoon, kodin hoitamiseen sekä kaikkeen asiointiin. Sairauden jälkitilana A:lla on myös muistin heikentyneisyys sekä huimaus- ja tasapainovaikeuksia, minkä vuoksi hän tarvitsee arjen toimintoihin kehottelua, varmistamista, ohjausta, neuvomista ja valvontaa päivittäisissä toiminnoissaan ja niiden sujumisessa. A:lla on puheen tuottamisessa vaikeuksia. Tämän lisäksi hänelle on kehittynyt vapinaa ja väsymystä. A:n jokapäiväisen elämän selviytyminen on järjestetty siten, että hänellä käy avustaja neljä tuntia vuorokaudessa, joka jaksotetaan siten, että hoitaja on kolme tuntia aamupäivällä ja tunnin illalla.

Vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annettuun lakiin on lailla 981/2008 lisätty henkilökohtaista apua koskevat säännökset lain 8 ja 8 c §:ään. Viimeksi mainitun säännöksen 1 momentin mukaan henkilökohtaisella avulla tarkoitetaan vaikeavammaisen henkilön välttämätöntä avustamista kotona ja kodin ulkopuolella muun ohella päivittäisissä toiminnoissa. Säännöksen 3 momentin mukaan henkilökohtaista apua järjestettäessä vaikeavammaisena pidetään henkilöä, joka tarvitsee pitkäaikaisen tai etenevän vamman tai sairauden johdosta välttämättä ja toistuvasti toisen henkilön apua suoriutuakseen 1 momentissa tarkoitetuista toiminnoista eikä avun tarve johdu pääasiassa ikäänymiseen liittyvistä sairauksista ja toimintarajoitteista.

X:n sosiaali- ja terveyslautakunnan alainen viranhaltija on 5.10.2010 ajalle 1.9. - 31.12.2009 ja 29.3.2010 ajalle 1.4. - 31.5.2010 myöntänyt A:lle vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain 8 ja 8 c §:n nojalla henkilökohtaisen avun päivittäisiin toimiin yhteensä 4 tuntia päivässä sekä harrastustoimintaan ja sosiaalisen vuorovaikutuksen ylläpitämiseen 10 tuntia kuukaudessa. Päätösten mukaan A:n on katsottu täyttävän henkilökohtaisen avun kriteerit eli hänen on katsottu tarvitsevan vammansa johdosta välttämättä ja toistuvasti toisen henkilön apua suoriutuakseen päivittäisistä toimista sekä harrastuksista ja sosiaalisen vuorovaikutuksen ylläpitämisestä.

Edellä mainitut seikat ja asiakirjoista muutoin saatava selvitys huomioon ottaen katson, että A:n avun tarve on vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun asetuksen 11 §:ssä tarkoitetulla tavalla ollut muutamaa kuukautta aikaisemmin myös palveluasumiseen oikeuttavassa määrin jatkuvaluonteista ja erityisen runsasta. Tämän vuoksi kumoan Vaasan hallinto-oikeuden ja X:n sosiaali- ja terveyslautakunnan päätökset ja palautan asian lautakunnalle uudelleen käsiteltäväksi.

Oikeudenkäyntikulut

Velvollisena lausumaan oikeudenkäyntikuluja koskevasta vaatimuksesta enemmistön pääasiallisen pohjalta olen niiden osalta samalla kannalla kuin enemmistö.”

Vakuudeksi

Esittelijäneuvos Marja-Terttu Savolainen

Jakelu

Päätös

Jäljennös

A, maksutta

Vaasan hallinto-oikeus

X:n kaupungin sosiaali- ja terveyslautakunta